

Bisschoppenconferentie van België
Guimardstraat 1 - B-1040 Brussel
+32 (0)2 507 05 93 • ce.belgica@interdio.be
Conférence épiscopale de Belgique
rue Guimard 1 - B-1040 Bruxelles

(H)erkenningsdag van de slachtoffers van seksueel misbruik in de Kerk Brussel, Koekelberg 08.04.17

Dames en heren
Goede vrienden

Ik ben blij dat ik u allen hier deze morgen heel hartelijk welkom mag heten in deze nationale basiliek van Koekelberg. Zoals dat ook in de kathedraal van Antwerpen en in die van Brugge is gebeurd, zullen we een beeld onthullen dat hier permanent zal blijven. Een beeld met een bijzondere betekenis. Het beeld van een kleed. Wit en broos. Een doopkleed? Of een doodskleed, een lijkwade? Juist om dat contrast gaat het. De weerloosheid en broosheid van een kind, dat slachtoffer wordt van overmacht en geweld. Waarom dit beeld? Om nooit te vergeten wat is gebeurd en altijd kan gebeuren. Het gebeurde en gebeurt in het verborgene, waar niemand weet noch ziet. Waar niemand spreekt. Het is alsof het er niet is. Maar *esse est percipi*. De werkelijkheid, in haar volle omvang en duisternis, komt pas aan het licht als ze waargenomen wordt, uitgesproken en erkend.

Dat is het wat er gebeurd is. Er was stilte. Er was een doofpot. Maar het zwijgen werd doorbroken. De slachtoffers hebben gesproken. Uit de getuigenissen hebben we gehoord hoe groot de pijn en de ontreddeing zijn als je dit als kind meemaakt. De gevolgen onoverzichtelijk. Maar het ergste wat je dan overkomt is dat men het niet gelooft, niet ernstig neemt, dat het "niet is". Maar ze hebben gesproken. Ze hebben ons als Kerk geconfronteerd met de onloochenbare feiten: van wat in ons midden en door mensen van de Kerk is gebeurd. Ze hebben gesproken Daarom wil ik allereerst hén danken. En ook hen die hen geholpen hebben om te spreken Want ze moesten geholpen worden. Daarom dank ik oprecht de Werkgroep Mensenrechten in de Kerk. Ze waren eerder alert, klokkenluiders die de weg geopend hebben. Ze hebben velen geholpen om te spreken. Ze hebben hen begeleid. Dank voor die 25 jaar. Dank voor de volharding.

Maar ik dank ook vele anderen. Ik dank mgr. Guy Harpigny en mgr. Johan Bonny voor het werk dat ze gedaan hebben. Ik dank de opvangpunten van de bisdommen en van de religieuzen. Ik dank professor Manu Keirse, voorzitter van onze Interdiocesane Commissie voor de Bescherming van Kinderen en Jongeren, en via hem allen die ons geholpen hebben. Ik dank Dignity. Ik wil mijn erkentelijkheid uitspreken naar het Parlement toe en naar de Parlementaire Commissie. In het begin hadden we schrik maar het vertrouwen groeide. En nu kan ik in alle eerlijkheid zeggen: de Parlementaire Commissie heeft ons geholpen en bood ons een kader waarbinnen het mogelijk was om transparant en legaal te werken voor verjaarde feiten waarvoor de Kerk zich moreel verantwoordelijk voelt. Dit kader gaf ons of het Centrum voor Arbitrage de kans om slachtoffers te ontmoeten. Uit ervaring kan ik zeggen hoe tekenend deze ontmoetingen voor mij zijn. We hebben kunnen luisteren, lang

kunnen luisteren. Slachtoffers konden tegenover kerkverantwoordelijken de stilte doorbreken. Wij konden het kwaad dat hen werd aangedaan erkennen. Wij hebben vergiffenis kunnen vragen. We konden bijdragen tot herstel. Natuurlijk kan geen enkel bedrag iets goedmaken van wat in het verleden gebeurd is. Maar de financiële tegemoetkoming is een wezenlijk onderdeel van onze erkenning die anders slechts uit holle woorden zou bestaan.

Morgen is het Palmzondag en begint de Goede Week. Heel de Kerk gedenkt wat gebeurd is met Hem die slachtoffer is geworden van geweld en machtsmisbruik en aan de schandpaal is gestorven. En in Hem gedenken we allen die tot op vandaag in hun menselijke waardigheid gekwetst en vernietigd worden. Paus Franciscus vraagt dat we als Kerk niet allereerst met onszelf zouden bezig zijn om vooral onze eigen belangen te behartigen. Dat hebben we niet altijd geweten. Het maakte ons blind voor het onrecht en de pijn, voor de ontredde en de angst, voor het onzegbaar verdriet dat weerloze kinderen werd aangedaan. En daarvoor vragen we als Kerk oprecht vergeving.

Nogmaals wil ik u allen danken. Ik dank de slachtoffers die willen getuigen. Ik hoop dat deze dag een echte dag van (h)erkenning van slachtoffers van seksueel misbruik in de Kerk mag zijn en van onze wil om weerstand te bieden aan een cultuur van stilzwijgen om ons in te zetten opdat dit nooit meer zou gebeuren.

+ Jozef Kardinaal De Kesel
Aartsbisschop van Mechelen-Brussel
Voorzitter van de Bisschoppenconferentie van België